

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داری دعاوی ایران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
No. 91	شماره 91
Date	تاریخ
3 MAY 1983	
۱۳۶۲ / ۲ / ۱۳	

پرونده شماره ۹۱
شعبه سه
حکم شماره ۳ - ۹۱ - ۴۱

منیجمنت آو آلکن آلومینیم لیمیتد، وکالتا " از طرف سها مداران خود که تبعه ایالات متحده اند، و جیمز پی. مانگان، اصالتا " از طرف خود و وکالتا " از طرف سایر سها مداران آلکن آلومینیم لیمیتد که تبعه ایالات متحده اند، خواهان ها،

- و -

شرکت ایرکابل،

خواننده .

حکم

حاضران :

از طرف خواهان ها : آقای لارنس ا. سالیبرا

آقای مایکل ام. موران

از طرف خواننده : آقای مصطفی شهابی

آقای بیژن رشديه،

سایر حاضران : آقای محمد کریم اشراق، قائم مقام نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

آقای سید حسین طباطبائی، مشاور حقوقی نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران

خانم جیمیسون ام. سلبی، قائم مقام نماینده رابط ایالات متحده

آقای جان رینولدز، مشاور حقوقی نماینده رابط ایالات متحده

اول - جریان رسیدگی ، واقعیات و اظهارات

خواهان ها ، منیجمنت آو آلکن آلومینیم لیمیتد ، وکالتا " از طرف سها مداران خود که تبعه ایالات متحده اندو جیمزپی . مانگان اصلتا " از طرف خود و وکالتا " از طرف سایر سهامداران آلکن آلومینیم لیمیتد که تبعه ایالات متحده می باشند ، ادعای خود را در تاریخ ۱۸ نوامبر ۱۹۸۱ (۲۷ آبان ماه ۱۳۶۰) علیه شرکت ایرکابل ("ایرکابل") به ثبت رساندند . خواهان ها مدعیند که ایرکابل یکی از واحدهای تحت کنترل دولت ایران بوده ، و در سالهای ۱۹۷۷ و ۱۹۷۸ از آلکن (شرکت سها می با مسئولیت محدود) . ("آلکنسا") که شرکتی است سوئیسی و حسب الادعا واحدا تبعه ای از یک شرکت کانادائی بنام آلکن آلومینیم لیمیتد ("آلکن") و تما ما " متعلق به آن شرکت می باشد ، در چند نوبت ، محصولات آلومینیوم خریداری کرده است . قرار بود پرداخت ها بعضا " از طریق اعتبارات اسنادی و بعضا " به وسیله برات صورت گیرد . خواهان ها مدعیند که هیچیک از برات ها پرداخت نشد و در تاریخ ۱۶ اکتبر ۱۹۷۹ (۲۴ مهر ماه ۱۳۵۸) ایرکابل بدهی خود را انکار کرد . خواهان ها طالب خسارتی به مبلغ ۶،۹۳۰،۴۲۸/۳۸ دلار آمریکا ، بعلاوه بهره ، می باشند . خواهان ها همچنین ادعا می کنند که مبلغ ۱۱۳،۱۱۷،۵۹۰ ریال در ایران دارنده که از محل فروش اجباری مقداری از محصولات آلومینیم بدست آمده ، لیکن وجوه مزبور مسدود شده است . خواهان ها متذکر می شوند که "آلکن" آمده است که به مجرد تصفیه کامل ادعایش به دلار آمریکا ، این وجوه (ریالی) را به دولت ایران واگذار نماید ."

در تاریخ ۲۴ مه ۱۹۸۲ (۳ خرداد ماه ۱۳۶۱) خواننده لایحه دفاعیه ای ثبت و ضمن آن به صلاحیت دیوان جهت رسیدگی به دعوی به این دلایل اعتراض کرد که مدارک کافی در مورد تابعیت آمریکائی خواهان ها یا در باره اینکه ادعا طبق شرایط موصوف در بیانیه حل و فصل دعوی ادعای اتباع ایالات متحده است ، موجود نبوده و ضمنا " خواننده واحدی تحت کنترل دولت ایران نیست . بعلاوه ، ایرکابل منکر این شد که بابت هرگونه وجوه ناشی از معامله مورد ادعا تعهدی داشته است

در تاریخ ۱۸ فوریه ۱۹۸۳ (۲۹ بهمن ماه ۱۳۶۱) دیوان داوری جلسه استماعی جهت رسیدگی به "مسائل مقدماتی" سه گانه زیر تشکیل داد :

۱ - اینکه ادعا ، متعلق به تبعه یا اتباع ایالات متحده است و ، به ویژه اینکه

حقوق مالکیت اتباع ایالات متحده در آلکن آلومینیوم لیمیتد —
("آلکن") ، جهت کنترل شرکت کافی است . (بند ۲ ماده هفت ، بیانیه
حل و فصل دعاوی) .

۲ - اینکه دعاوی سهامداران آمریکائی آلکن به طور دستجمعی و وکالتاً "
از طرف آنها توسط مدیریت آلکن یا توسط یکی از سهامداران آمریکائی
قابل طرح در دیوان داوری است .

۳ - اینکه خواننده ایرکابل واحدی است تحت کنترل دولت ایران یا یکی از
سازمانهای سیاسی فرعی آن . (بند ۳ ، ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی)

طرفین پاره‌ای لوایح و مدارک کتبی تسلیم کردند و جلسه استماعی در تاریخ ۱۲ آوریل
۱۹۸۳ (۲۳ فروردین ماه ۱۳۶۲) تشکیل گردید .

خواهان ها مدعیند که بیش از ۵۰ درصد سهام آلکن در تاریخ مربوط متعلق به اتباع
ایالات متحده بوده و نتیجتاً " حقوق مالکیت اتباع ایالات متحده ، مجتمعاً " برای
کنترل آن کافی بوده است . بنا بر این به نظر خواهان ها ، دیوان داوری به موجب بند
۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی جهت رسیدگی به دعوی صلاحیت دارد .

علاوه بر این ، خواهانها استدلال می کنند که حتی اگر احراز نشده باشد که اتباع ایالات
متحده مالکیت اکثریت سهام آلکن را در اختیار دارند ، به هر حال اتباع مزبور به تعداد
کافی سهام در دست دارند که بتوانند شرکت را کنترل نمایند .

خواهان ها ، همچنین اظهار می دارند که طبق مدارک ، ایرکابل واحدی تحت کنترل
دولت ایران است . نهایتاً " ، خواهان ها اظهار می دارند که موضوعات مربوط به
قابلیت طرح دعوی توسط نمایندگان سهامداران آمریکائی آلکن و جبران خسارات
بنحومقتضی تحت اوضاع و احوال مذکور ، تأثیری در موضوع صلاحیت جهت رسیدگی به دعوی
ندارد . بلکه ، به نظر ایشان این موضوعات جزو امور شکلی بوده و طرح دعاوی غیر مستقیم
سهامداران آمریکائی توسط مدیریت شرکت ، در مقام امین ، یا توسط نماینده صاحب
سهام ، نظیر اقدامات (قضائی) گروهی ، یک مکانیزم شکلی مناسب می باشد .

خواننده اظهار می دارد که در مورد تابعیت آمریکائی خوانندگان مدارک کافی موجود
نبوده و مدارک مربوط به اینکه آلکنسا واحداً تبعه‌ای صد درصد متعلق به آلکن است ، کافی
نمی باشد ، خواهانهای بی نام طرفهای مناسبی در این دیوان نبوده و نیز اینکه مدارک کافی

در دست نیست که نشان دهد خواننده واحدی تحت کنترل دولت ایران است. بنا بر این، خواننده تا کیدی نماید که ادعا با یدبه دلیل عدم صلاحیت رد شود.

هیچیک از طرفین درخواست پرداخت هزینه های دآوری را نکرده است.

دوم - دلائل حکم

طبق بند ۱ ماده دوبیانیه حل و فصل دعاوی دیوان دآوری جهت رسیدگی به "دعاوی اتباع ایالات متحده علیه ایران" صلاحیت دارد. دعاوی اتباع ایالات متحده به نحوی که در بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی تعریف شده شامل موارد زیر است:

ادعاهائی که به طور غیرمستقیم از طریق مالکیت سرمایه و یا سایر علائق مالی، در مورد اشخاص حقوقی به اتباع مزبور تعلق داشته، مشروط بر اینکه مجموع حقوق مالکیت چنین اتباعی در زمان پیدایش ادعاها برای کنترل شرکت یا واحد دیگر کافی بوده و ضمناً "شرکت یا واحد مذکور را سا" بموجب شرایط این بیانیه حق اقامه دعوی را نداشته باشد.

در اینکه آکن شرکتی است که طبق قوانین کانادا تا تاسیس شده و آکن سا شرکتی است که طبق قوانین سویس به وجود آمده، و بنا بر این، هیچیک از خواهان ها حاضر شرایط طرح ادعا در این دیوان نیستند، اختلاف نظری وجود ندارد. هیچیک از طرفین مدرکی در تائید یا ایراد به این ادعا که آکن سا در صدد به آکن تعلق دارد، تسلیم نکرده است. بفرض که این ادعا صحت هم داشته باشد، خواهان ها هنوز باید شرایط بند ۲ ماده هفت را احراز نمایند.

اثبات اینکه حقوق مالکیت خواهانها نهی صاحب سهمی که تبعه ایالات متحده بوده اند، مجتمعا" برای کنترل شرکتی در زمان پیدایش ادعا کافی بوده یا خیر به چند طریق میسر است. ممکن است ثابت شود که در تاریخ مورد نظر، این قبیل سهامداران، صرفنظر از مجموع نسبت سهامشان، فی الواقع شرکت را تحت کنترل داشتند. همچنین ممکن است استدلال شود که این قبیل سهامداران به حد کافی از حق رای یا سایر حقوق، برخوردار بوده اند که بتوانند شرکت را کنترل نمایند. چنین ترتیبی بر حسب معمول مستلزم

بر اساس واقعیات خاص این پرونده و یا فقدان هرگونه مدارک دیگری در مورد تابعیت سهامداران آلکن، بنظر دیوان داوری نمی توان استنتاج نمود که اتباع ایالات متحده در تاریخ پیدایش ادعا ۵۰ درصدیا بیشتر سهام آلکن را در اختیار داشته اند.

خواهان، در تائید ادعای خود دایر بر اینکه به فرض که اتباع ایالات متحده مالک ۵۰ درصدیا بیشتر سهام آلکن نباشند، اتباع مزبور فی الواقع در تاریخ پیدایش ادعا در موقعیتی قرار داشته اند که شرکت را کنترل نمایند، هیچگونه دلیلی ارائه نکرده است*.

بالنتیجه، چون خواهانها مدارک کافی تسلیم نکرده اند که ثابت کند در تاریخ پیدایش ادعا دارای حقوق مالکیت کافی در آلکن بوده اند که کنترل آنرا در اختیار داشته باشند، علیهذا، خواهانها، ثابت نکرده اند که این ادعا، طبق مفهوم بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعوی، ادعائی متعلق به اتباع ایالات متحده است، لذا دیوان داوری جهت رسیدگی به ادعا صلاحیت ندارد.

با توجه به این نظر، دیوان داوری لازم نمی بیند که وارد سایر موضوعات مربوط به صلاحیت یا موضوعات شکلی که از طرف خواننده عنوان شده است، بشود.

سوم - حکم

دیوان داوری به شرح زیر حکم میدهد:

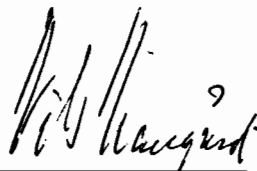
بدینوسیله ادعای منیجمنت آو آلکن آلومینیوم لیمیتد، وکالتا " از طرف سهامداران خود که تبعه ایالات متحده اند، وجیمز پی. مانگان، اصالتا " از طرف خود وکالتا " از طرف سایر سهامداران آلکن آلومینیوم لیمیتد که تبعه ایالات متحده اند، علیه شرکت ایرکابل، به دلیل عدم صلاحیت رد می شود.

---

* قابل توجه است که اکثریت اعضاء هیئت مدیره تابعیت ایالات متحده را نداشته اند.

لاهور،

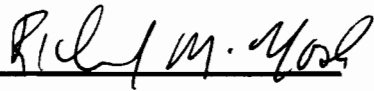
بتاریخ ۳ مه ۱۹۸۳ برابر ۱۳ اردیبهشت ۱۳۶۲

نیلس منگارد

رئیس شعبه سه

بنام خدا

ریچارد ام. یاشک
مقدمه صورتی تنظیم

م . جهانگیرشانی